

ПРОМІНЬ ПРОСВІТИ

E-mail: prosvita_kmo@ukr.net

16 (241)
серпень
2016 р.

За вас правда, за вас слава і воля святая!

Газета Криворізького міського об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Тараса Шевченка

НАШІ САЙТИ: www.kmpzt.org.ua і www.pprosvita.at.ua

ЧИТАЙТЕ в цьому числі:

- Про Іловайську трагедію від экс-голови тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з розслідування трагічних подій під Іловайськом Андрія СЕНЧЕНКА;
- Про фотофакт іншологіки по-криворізькому;
- Про календар на вересень та інші матеріали.

ТАКИМ БУВ ХІД ІСТОРІЇ

(Із виступу Ігоря ЮХНОВСЬКОГО, голови комісії Верховної Ради УРСР з питань народної освіти і науки, від 24 серпня 1991 року): «О 16-й годині (21 серпня) ПАВЛИЧКО і ЮХНОВСЬКИЙ домовляються на наступний день на 10 годину ранку про засідання Президії для розгляду порядку денного сесії. 22 серпня о 10.00 ні Леоніда Макаровича, ні членів Президії від КПРС, окрім ЗАЛУДЯКА, СУХОГО і СПИСА, немає. Від Народної ради всі в зборі. 12.00 – іде засідання Президії. Після бурхливого засідання з перевагою в чотири голоси (з 26-ти) збори Верховної Ради призначаються на суботу. Такий майже хронологічний хід подій у тривожні дні перевороту. Такі кроки Народної ради, опозиції Українського парламенту.

Голова Верховної Ради товариш КРАВЧУК – член Політбюро КПУ, Перший заступник голови Іван Степанович ПЛЮЩ і 323 депутати із 450 – комуністи. Серед керівного складу КПУ нам поки що відомо, що визнали ДКНС (Державний комітет з надзвичайного стану, російською – «ГКЧП» – М.К.) такі обкоми й облвиконкоми: Житомирський; Ужгородський – ВОЛОЩУК; Чернігівський – ЛИСЕНКО; Одеський – БОДЕЛАН; Миколаївський – ГРИЦАЙ; БАШКІРОВ, МАТВЕЄВ; Дніпропетровський і Вінницький – ДІДИК; Полтавський; Крим – БАГРОВ. Миськкоми – Дніпропетровський, Кіровоградський, Кривого Рогу, цілий ряд районів. Чи, може, вони це робили без відома Політбюро, чи ЦК КПРС, одного з організаторів перевороту (а КПУ як частина КПРС теж організатор перевороту)? Прокурори Миколаєва, Южноукраїнська, інших міст визнають ДКНС. Чи знає про це Прокурор республіки? А бурхливі заяви і підтримка інших депутатів Верховної Ради? Як же виглядала Україна, її Верховна Рада і Уряд в час і після перевороту? Україна була абсолютно оголена. Ця сила, що офіційно носила зброю, була проти закону, підтримувала переворот.

Однак найтрагічніше виглядали офіційні засоби масової інформації республіки. Вони повністю служили перевороту, вони надавали перевагу КПУ, надають ще й зараз, служачи йому. Хто керує комітетом по радіомовленню і телебаченню? ОХМАКЕВИЧ, ДИКАЛЕНКО, ГАРКУША. Кому належить комітет? На жаль, заступнику Голови Ради Міністрів товаришу КОМІСАРЕНКУ. І далі вгору – все пов'язане з КПУ: преса – ДЯЧЕНКО, МИХАЙЛОВСЬКИЙ, ШАМРАЙ – всі члени КПУ, офіційні друкарні всі належать КПУ...

В Росії заарештований ІВАШКО, опломбоване приміщення КПРС. На Україні все на своїх місцях, немов нічого не сталося.

Фактично зараз Союзу як держави немає, республіки «де-факто» є незалежними державами. Вони мають брати усю повноту влади в свої руки...»

(Витяг із стенограми пленарного засідання Верховної Ради України 24 серпня 1991 року)

Підготував Микола КОРОБКО, народний депутат України першого скликання.

На світліні: 24 серпня 1991 року, Київ. Комуністична партія сама вкоротила собі й СРСР віку. Світліну взято з матеріалу Вахтанга КІПІАНІ «Путч у Москві 1991 року. Як реагувала Україна», розміщеного на сайті «Історична правда» за посиланням: <http://www.istpravda.com.ua/articles/2011/08/19/52905/>

Фото - Олексі ВАЩЕНКА

В газеті і разом з газетою

Продовжуючи подавати матеріали під цією новою рубрикою про нашу газету за минулі десять років, ми в цьому числі розповідаємо ще про одного члена редакційної колегії, про Сергія ДАШКОВСЬКОГО, який перед нещодавнім виходом на пенсію працював електриком-люсарем на шахті «Гвардійська» Криворізького залізничного комбінату. А оскільки його робота була пов'язана не тільки з газетою і з «Просвітою», а передусім – із незалежною профспілкою, то значна частина матеріалу буде присвячена саме цій його діяльності. Про неї він розповідав і у інтерв'ю для газети, і подавав свої дописи.

Сергій ДАШКОВСЬКИЙ: «А там, нагорі, не клерками мають бути, а – допомагати організаціям на місцях»

- Сергію Миколайовичу, коли у Вас розпочалася співпраця з «Просвітою», а потім - і з газетою «Промінь Просвіти», як складалася Ваша громадська робота?

- Взагалі-то вийшло так, що я спочатку, в 1991-му році, познайомився з Миколою Івановичем КОРОБКОМ, що став керівником Криворізького міського об'єднання ВУТ «Просвіта» імені Тараса ШЕВЧЕНКА у 2000-му році. Ми тоді зустрілися під час нашої каденції в Тернівській районній раді, коли він очолював депутатську групу «Справедливість» і був одночасно народним депутатом України. І на той момент я ще офіційно не став просвітянином. А в 1992-му я мав честь одним із перших вступити в Незалежну профспілку гірників України і маю квиток члена цієї організації на шахті «Гвардійська» під четвертим номером. У 2005-му році я був обраний заступником голови цієї профспілкової організації на шахті, а в лютому 2008-го став головою, коли попередній керівник, Едуард СТЕБА, вийшов на пенсію.

(Закінчення на 3 стор.)

У Києві завершилися Річні збори Світового конгресу українців

Завершилися Річні загальні збори Світового конгресу українців, що 25-27 серпня проходили в Червоному корпусі Київського національного університету за участю українських високопосадовців, науковців, експертів, громадських активістів.

«Внесок закордонних українців у підтримку України та нашу спільну перемогу воістину неоціненний», - сказав Голова Верховної Ради Андрій ПАРУБІЙ, вітаючи присутніх з відкриттям зборів. У зборах під головуванням президента СКУ Євгена ЧОЛІЯ (Канада) брали участь, зокрема, міністри, заступники міністрів та депутати Верховної Ради України.

Цього року, під час важких реформ, здійснюваних в державі, був зроблений акцент на практичній роботі, на максимальному спрощенні реалізації ідей та активності світової спільноти в допомозі Україні та її реформам. Про це свідчать самі назви «круглих столів», на яких високопосадовці, експерти та громадські активісти вели максимально відвертий, діловий діалог: «Координація підтримки України» (25 серпня); «Гуманітарні ініціативи СКУ в допомозі Україні», «Просування позитивного іміджу України» (26 серпня), «Сприяння економічному розвитку України» (27 серпня).

Особливо знаменним був «круглий стіл», учасницею та модератором якого була виконуючий обов'язки міністра охорони здоров'я Уляна СУПРУН. Колишня громадянка США, вона два роки тому після початку війни стала директором програми СКУ «Захист патріотів». Наслідки цієї праці були настільки вагомими, що за деякий час СУПРУН стала заступником, а потім – виконуючим обов'язки міністра охорони здоров'я.

Закінчилися збори напрацюванням та схваленням резолюції Річних загальних зборів СКУ. Слід зазначити, що переважна більшість делегатів українських організацій з Росії була вимушена утриматись від обговорення та прийняття резолюції, оскільки там відверто говорилося про агресивну політику РФ, що може підпадати під чинне законодавство Росії про «розпалювання міжнародної ворожнечі». Крім того, СКУ входить до «патріотичного стоп-листу» небажаних організацій в РФ.

Насамкінець окремою темою було обговорення святкування 50-річчя СКУ в 2017 році. Це буде ціла низка заходів, концертів, науково-практичних конференцій по всьому світу (Нью-Йорк, Буенос-Айрес, Мельбурн, Брюссель тощо). Святкові заходи розпочнуть-

ся в лютому 2017 року в Торонто. 25-26 серпня в Києві відбудуться чергові Річні збори СКУ, після чого делегати переїдуть до Львова, де 27-30 серпня за підтримки місцевих властей та активістів пройдуть Дні української діаспори (попередня домовленість про подібні заходи наразі є також з Полтавою, Харковом, Дніпром, Запоріжжям, Бердянськом).

Як повідомляв «Укрінформ», раніше відбулося підписання Меморандуму про співпрацю між Міністерством інформаційної політики України (МІП) та СКУ. Меморандумом передбачено спільну роботу в напрямку створення позитивного іміджу України в світі, розвиток свободи слова, інформування української та світової громадськості про головні питання внутрішньої та зовнішньої політики України, створення ефективних механізмів поширення суспільно важливої інформації та підвищення обізнаності громадян в нашій країні та світі; зокрема, - через створений МІП державний телеканал іномовлення UATV.

Сайт «Укрінформ», 28 серпня 2016 року.

<http://www.ukrinform.ua/rubric-society/2073591-u-kiyev-zaversilis-ricni-zbori-svitovogo-kongresu-ukrainciv.html>

Міністерство оборони досі не розслідує всі епізоди Іловайської трагедії, що сталася два роки тому, у серпні 2014 року, а також - усього ланцюга подій і обставин, що їй передували чи відбулися потім. І жодне силове відомство не оприлюднило зведені дані жертв, говорить колишній

400 вояків. Якими є дані тимчасової слідчої комісії парламенту?

— Ці два роки тривають маніпуляції довкола втрат. Справа в тому, що як правило, наводять цифру втрат при прориві з Іловайського котла. А ми, розслідуючи цю трагедію, вивчали всі епізоди. І те, що передувало і зумовило трагедію

тиск на військово і політичне керівництво країни, вимагаючи прийняття хоч якихось рішень. Їм треба було зімітувати спроби деблокування. Ціною людських життів.

— І яка ціна цих людських життів, мабуть, теж зараз важко сказати.

— За зведеними даними нашої комісії, це десь до 1000 людей

причиною оточення і величезних втрат були не помилки командування, а те, що прями російське вторгнення у серпні 2014 року виявилось швидким та несподіваним. Які сили задіяла російська армія два роки тому для оточення Іловайська? Чи дійсно атака була настільки несподіваною, що українська

КОМАНДУВАННЯ ІМІТУВАЛО ДЕБЛОКУВАННЯ ІЛОВАЙСЬКА ЦІНОЮ ЛЮДСЬКИХ ЖИТТІВ - СЕНЧЕНКО

народний депутат та екс-голова тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з розслідування трагічних подій під Іловайськом Андрій СЕНЧЕНКО. Про те, чи знало військово керівництво про ситуацію напередодні трагедії та яким чином реагувало на інформацію, Андрій СЕНЧЕНКО розповів в ефірі радіо «Свобода».

— Офіційні джерела стверджують, що в Іловайському котлі загинуло близько

— події в секторі «Д» протягом місяця, далі - бої за взяття Іловайська, дві спроби деблокування і прорив з Іловайського котла. Міністерство оборони найбільше якраз замовчує ці дві спроби деблокування, оскільки по суті справи, спочатку батальйон 51-й, а потім - зведену батальйонну тактичну групу 92 бригади послали на вірну смерть: штурмувати позиції значно переважаючих сил ворога. Це скоріш був злочинний піар-хід, бо суспільство чинило

— загальні втрати. Вони мають бути чесно пораховані, бо багато вважаються, як і раніше, по закінченню двох років, зниклими безвісти. Жодне військово чи силове відомство не навело кількості поранених, які померли в госпіталах. Так, формально - це не вбиті під час Іловайських подій, але чесно було б визнати, що це - частина жертв, яких зазнала країна в ці дні.

— Начальник Генерального штабу Віктор МУЖЕНКО говорить, що головною

сторона просто не встигла правильно зреагувати?

— Був час у МУЖЕНКА і генерала НАЗАРОВА, який на той час очолював штаб антитерористичної операції, на реакцію. Вони ігнорували доповіді підлеглих. Я хочу підкреслити: не цивільних осіб, які їх інформували, а кадрових військових, які доповідали. Наша комісія похвилинно встановила, хто коли доповідав, хто приймав ці доповіді і якою була реакція. Так ось, кадрові військові доповідали з передових командних чи спостережних пунктів про склад і пересування російських колон. Вхідження російських військ було і до цих подій, але 23-24 серпня 2014 року це було масове вторгнення російських регулярних військ, колонами по 100 одиниць бронетехніки, які не помітити було неможливо. Але і МУЖЕНКО, і НАЗАРОВ у відповідь на ці доповіді погрожували цим командирам розправою, в'язницею і звинувачували їх у боягузтві. Я розумію, що для них на першому місці був той парад у Києві, до якого вони готувалися, готувалися отримувати чергові зріпки і орденни. Розвиток подій на Донбасі не хотіли бачити і реально оцінювати ні військово, ні політичне керівництво країни, і в результаті це призвело до

численних жертв.

— Минуло два роки від Іловайської трагедії, однак ми не бачимо остаточних результатів розслідування та рішень суду. Чи можна говорити про навмисне затягування справи, через те, що владі є що приховувати?

— І тоді, два роки тому, і трохи пізніше, коли я розмовляв зі слідчими Головної військової прокуратури, яким передали всі матеріали нашого розслідування, відчувався політичний тиск на слідство. Я думаю, він продовжується й досі. І сьогодні ці люди, зокрема, МУЖЕНКО, який поширює свої мемуари, стурбовані лише одним - униканням відповідальності.

Радіо «Свобода» готове надати можливість висловитися з приводу розслідування обставин Іловайської трагедії начальнику Генерального штабу ЗСУ Віктору МУЖЕНКУ або іншим представникам Збройних сил України.

Радіо «Свобода», 29 серпня 2016 року
<http://www.radiosvoboda.org/a/27952361.html>

На світлинах: пам'ять загиблих та зниклих безвісти бійців, учасників подій під Іловайськом у серпні 2014 року, вшановували у Києві 28 серпня 2016 року; Андрій СЕНЧЕНКО.

«Ми постійно розробляємо новітню зброю і техніку»

(«Укроборонпром» представив безпілотники «Фантом», «Горлиця», бойовий модуль «Вій», 60-міліметровий міномет за стандартами НАТО, авіаційні ракети Р-27...).

Аеродинамічноподібна літаюча модель багатофункціонального безпілотного авіаційного комплексу «Горлиця» та зразок безпілотного тактичного багатоцільового транспортного засобу «Фантом». Ці новітні розробки ДК «Укроборонпром» презентував Секретарю Ради національної безпеки і оборони України Олександр ТУРЧИНОВУ, повідомляє сайт «Укроборонпрому».

Багатоцільовий авіаційний комплекс «Горлиця» розробляється на ДП «Антонов» у кооперації з провідними підприємствами України. Це буде перший вітчизняний тактичний безпілотний комплекс, який, в тому числі, може нести засоби враження. Практична відстань його польоту становитиме більше 1000 кілометрів.

Безпілотний тактичний багатоцільовий транспортний засіб «Фантом» — це дистанційно керований мінібронетранспортер. Денний та нічний комплекси прицілювання дозволятимуть вести вогонь у будь-який

час доби на відстані понад 1 кілометр. Запас ходу становить до 20 кілометрів, керування здійснюється за захищеним радіоканалом або через волоконний кабель довжиною 5 кілометрів. «Фантом» здатен транспортувати боєкомплекти, евакуйовувати поранених з поля бою та виконувати бойові завдання.

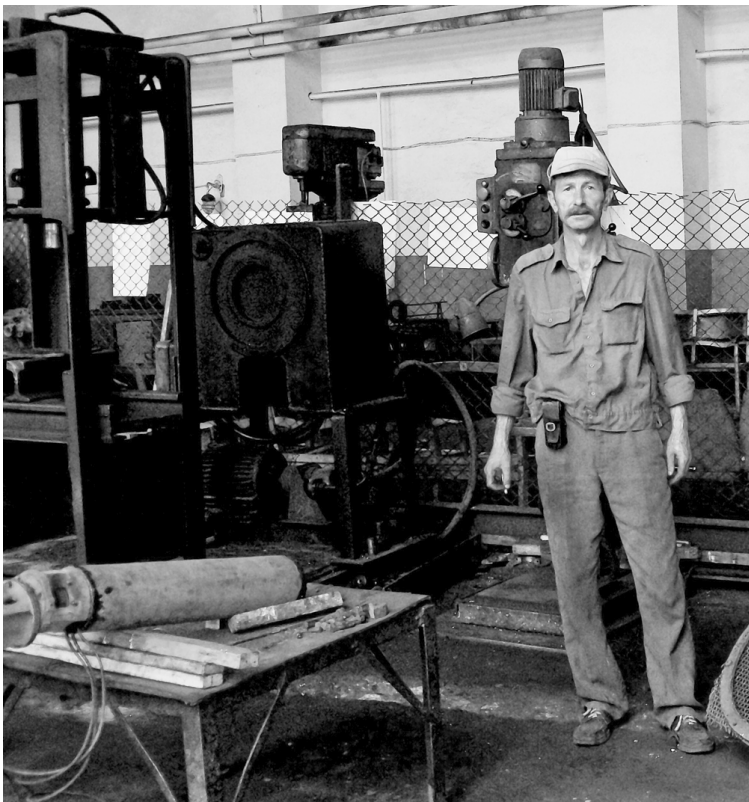
Також було презентовано дослідний зразок нового бойового модуля «Вій», встановлений на бронетранспортер «Дозор-Б». Він призначений для ураження воїнів піхоти, транспортних засобів, наземних об'єктів та по повітряних цілях на висотах до 1000 м. Робота модуля здійснюється дистанційно на відстані до 50 метрів. Прицільна дальність до 2 кілометрів, темп стрільби — 3400 пострілів на хвилину.

«Укроборонпром» готовий забезпечити нашу

армію високотехнологічною безпіотною технікою. Ми постійно розробляємо новітню зброю і техніку та впроваджуємо ці розробки у життя», — прокоментував Генеральний директор Концерну Роман РОМАНОВ. На презентації розробок були присутні Міністр оборони України Степан ПОЛТОРАК, Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України Віктор МУЖЕНКО. Вищому керівництву держави показали й інші здобутки «Укроборонпрому»: новий 60-міліметровий міномет за стандартами НАТО, авіаційні ракети Р-27, що виготовлені з вітчизняних комплектуючих, снайперську зброю та бронетанкову техніку.

Підготував Іван КАПСАМУН, газета «День», число 153 за 2016-й рік.
На світлинах: новітня українська військова техніка. Фото Артема СЛІПАЧУКА.
Повністю матеріал з усіма світлинами читайте за посиланням:
<http://day.kyiv.ua/uk/article/den-ukrayiny/my-postiyno-rozroblyayemo-novitnyu-zbroyu-i-tehniku>

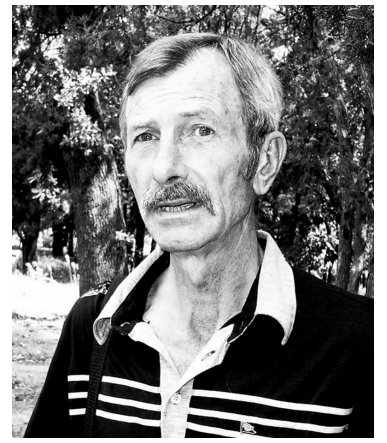
(Продовження. Початок на 1 стор.)

організацією відповідно до статутних вимог, але це нічого так і не дало. Тому й до цього часу Володимир АЛЕКСЕЄНКО очолює (тепер уже первинну) профспілкову організацію. І це сталося внаслідок того, що в 2012-му році він самостійно змінив назву організації. Тоді ми (Андрій КОЗАК, Микола НЕТИС, керівник первинної із шахти «Родина», і я) зробили подання до Жовтневої районної прокуратури про його незаконні дії, бо відповідно до чинного законодавства зміна в реєстраційних даних первинної організації може проводитись лише за рішенням зборів або конференції. АЛЕКСЕЄНКО ж їх не проводив, а разом зі своїм заступником Юрієм РОМАНЕНКОМ (якого призначив без згоди на те легітимного профкому) зробив протокол, який було подано до юстиції із подальшою перереєстрацією. І таким чином, порушивши закон, він начебто легітимизував організацію.

затримання коштів. І що буде далі, поки що невідомо.

- І як же в таких умовах почувалася тоді й сьогодні організація НПКУ на шахті «Гвардійська»?

- А тоді, в 2012-му році було прийнято рішення первинними організаціями шахти «Гвардійська» і шахти «Родина» відмовитися від відрахування профспілкових внесків через бухгалтерію, а щоб безпосередньо перераховувати їх на картку, яка була відкрита на первинні організації. І мене було запрошено на засідання «ручного» профкому, і там Юрій РОМАНЕНКО заявив, що «ДАШКОВСЬКИЙ залишив його без зарплати». Тобто, грубо кажучи, ми обрізали фінансування АЛЕКСЕЄНКУ і РОМАНЕНКУ. Так все було до того моменту, коли я склав свої повноваження після того, як вийшов на пенсію. Тоді, складаючи свої повноваження, я закрит картку, а кошти, які на той момент там були, роздав (відповідно до

обрано мандатну комісію, яку очолила Валентина КРИВДА, - і 31 січня 2009-го року ті збори відбулися.

- І які моменти тих зборів, на Вашу думку, були найскладнішими?

- Не те що найскладніші, а здивувала сама поведінка осіб, що не мали ніякого відношення до нашої просвітнянської організації, котрі при цьому домагалися права голосу. Тоді було проведено і відеофіксацію

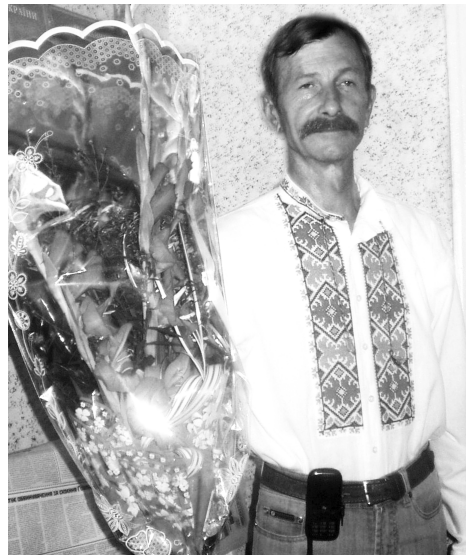
Сергій ДАШКОВСЬКИЙ: «А там, нагорі, не клерками мають бути, а — допомагати організаціям на місцях»

- А з криворізькою «Просвітою» які тоді були стосунки?

- У «Просвіту» я офіційно вступив у 2006-му році. Тоді я отримав членське посвідчення просвітнянина, але й до того протягом багатьох років я співпрацював з «Просвітою» і відвідував збори, які відбувалися в різних приміщеннях і навіть на природі, бо тоді просвітняни ще не мали свого офісу. В тому ж 2006-му році я був обраний головою ревізійної комісії, і до цього часу мене з цієї посади ніхто не відкликав.

- Працюючи на шахті «Гвардійська», Ви в складних, несприятливих умовах займались громадською роботою.

- Працюючи на виробництві, не маеш достатньо часу, аби постійно виконувати свої громадські обов'язки. А працювати доводилось інколи і в позаробочий час. Були навіть і такі випадки, коли адміністрація підприємства ігнорувала мене як голову профспілки, перешкоджаючи в наданні відповідно до законодавства і до колективної угоди вільного від роботи часу для виконання громадських обов'язків представника профспілки. Тож доводилось інколи брати відпустку для цього, як мовиться, за власний рахунок, тобто — неоплачувану. А складними ті умови були, крім цього, ще й через те, що до громадської роботи в профспілці ставилися по-різному. І тут треба дещо деталізувати. Зокрема, якщо говорити про структуру організації та про її керівництво... Так, Володимир АЛЕКСЕЄНКО, будучи головою об'єднаної первинної організації ПАТ «КЗРК», мав би представляти всіх членів профспілки перед адміністрацією. І коли створювалася в 2004-му році ця об'єднана організація, то так і малось на увазі. Але ця особа почала себе поводити так, ніби він тут — як цар і господар, а тому, значить, ніхто йому не може ані порадити нічого, ані підказати. Тим більше, - зобов'язати виконувати обов'язки відповідно до Статуту НПКУ. Ним було створено фактично власний профком. Тобто, за своєю ініціативою він ввів до складу профкому не голів первинних організацій залізничного комбінату (це керівники первинних організацій НПКУ шахт «Родина», «Октябрська», імені ЛЕНІНА, «Гвардійська» та шахтобудівельного управління), яких він ігнорував, а створив свій, «ручний» (так ми між со-

бою його називали), аби приймали рішення ті, які потрібні були для нього, а не для всієї організації.

- Коли ж все це розпочалося і як довго тривало? Наскільки вчасною була допомога з центру НПКУ, з Києва?

- Розпочалося це з 2009-го року, коли була проведена конференція із переобрання голови об'єднаної профспілкової організації, і його так і не було перебрано. На тій конференції був присутній заступник голови НПКУ Віктор АКІМОЧКІН. Тож в тому числі і він бачив, що від шахти «Октябрська» було представлено аж два протоколи засідань первинної організації (а не один, як це завжди має бути). Крім того, тодішній голова ревізійної комісії Андрій КОЗАК (із шахти імені ЛЕНІНА), виявив, що відповідно до фінансового звіту 26 з лишком тисяч гривень не вистачає. Однак це питання подальшого розвитку так потім і не мало. І тоді (на знак протесту проти фальсифікації протоколів про обрання делегатів конференції) сім делегатів цієї конференції (включно зі мною) залишили зал, де вона відбувалася. Після цього ми спрямували звернення до голови НПКУ Михайла ВОЛИНЦЯ з констатацією факту фальсифікації, але той не звернув на нього належної уваги, заявивши, що там був його заступник (Віктор АКІМОЧКІН), котрий констатував, що конференція була легітимною, а наші протестні дії (коли ми залишили зал) є незаконними, а тільки дали можливість Володимир АЛЕКСЕЄНКУ бути знову обраним. З 2009-го року ми неодноразово звертались до керівництва з вимогою привести справу з об'єднаною

- А яким же тоді було рішення прокуратури, куди прийшло подання на ті дії Володимира АЛЕКСЕЄНКА?

- Прокуратура дала відповідь, що в його діях немає ніяких порушень законодавства і обгрунтувала свою таку відповідь тим, що органи, які здійснюють нагляд, не мають права втручатися у внутрішні справи громадських (в тому числі — профспілкових) організацій. Від мене ще було подано в прокуратуру заяву про крадіжку профспілкових коштів. А вже АЛЕКСЕЄНКО з 2011-го року по 2012-й не перераховував

зібрані профспілкові внески шахти «Гвардійська» на рахунок профспілкової організації. Тобто, з людей бухгалтерія відраховували внески й перераховували на нього, а він повинен їх був переказати на рахунок організації шахти. Однак протягом цілого року він цього не робив. А моє звернення до ревізійної комісії організації НПКУ ПАТ «КЗРК» ніяких результатів не дало, оскільки Володимир АЛЕКСЕЄНКО категорично відмовлявся надавати їй документи. Андрій КОЗАК із цього питання звертався до голови НПКУ Михайла ВОЛИНЦЯ, також і я в лютому 2012-го року звертався до Ради голів НПКУ із заявою про те, що існує грубе порушення фінансової дисципліни паном АЛЕКСЕЄНКОМ, бо в Статуті НПКУ зазначено, що коли протягом трьох місяців відбуваються фінансові порушення, це питання вже підлягає розгляду на раді голів. Та, на жаль, я не зміг бути там присутнім особисто, але через голову міської організації НПКУ Юрія САМОЙЛОВА я передав заяву. Тож від нього я й отримав відповідь, що Віктор АКІМОЧКІН вважає, що це — внутрішнє питання і треба ним займатися й розбиратися на місці, а не в Києві. Тому так все й зависло. І буквально вже в цьому році, коли група активістів неодноразово зверталась до керівництва НПКУ з приводу фінансових порушень, Володимир АЛЕКСЕЄНКО вже почав забирати гроші у первинної організації шахти імені Леніна та у шахтобудівельного управління ПАТ «КЗРК». Були написані заяви головами цих організацій на адресу Михайла ВОЛИНЦЯ про те, що відбувається незаконне

рішення профкому) всім членам профспілки, які на той час були в первинній організації шахти «Гвардійська». У січні 2015-го року за моїм проханням мене вже не обирали, бо на той час я кілька місяців перебував на пенсії, а відвідувати шахту «Гвардійську» ПАТ «КЗРК» не було можливості, оскільки для того, аби пройти на її територію, потрібно мати перепустку. Однак при звільненні з роботи перепустку у мене було вилучено, хоча відповідно до чинного законодавства голова профспілки має право безперешкодно з'являтися на території підприємства, де працюють члени його організації.

На той час, коли були проведені збори й обрано нового голову, який протягом 3-х місяців не зміг приступити до виконання своїх обов'язків, не провів перереєстрацію організації, не зареєструвався у відділенні юстиції, мною було запропоновано перейти під юрисдикцію міської організації й надати тимчасово повноваження голові міської організації Юрію САМОЙЛОВУ. Він так і зробив, перереєструвавшись як тимчасово виконуючий обов'язки і до січня 2016 року, а в січні були проведені збори — і головою первинної організації було обрано Віктора Сергійовича ОНУЧКА, технічного інспектора гірничо-металургійного комплексу НПКУ, працівника дільниці охорони шахти «Гвардійська». Але й до цього часу перереєстрація у відділі юстиції так і не відбулася.

- Того ж таки 2009-го року, коли відбулася та печальна відома конференція з переобрання голови об'єднаної організації НПКУ на ПАТ «КЗРК», відбулися й непересічні події в криворізькому міському об'єднанні ВУТ «Просвіта» імені Тараса ШЕВЧЕНКА, коли проти нашого об'єднання було здійснено рейдерську атаку. А саме: 31 січня, коли відбувалися звітні-виборні збори, а Ви були головуючим на тих зборах.

- Восени 2008 року були проведені збори нашої «Просвіти» і вирішено на початку 2009-го провести звітні-виборні збори відповідно до Статуту й чинного законодавства. Якраз спливали повноваження голови правління Миколи КОРОБКА. В той момент і прийняли рішення про призначення мене головуючим наступних зборів. А далі було

всіх тих порушень, були зафіксовані незаконні дії нелегітимно обраного голови обласної організації Сергія ДОВГАЛЯ, а також — на той час іще членів «Просвіти» Наталії ІВАШКЕВИЧ, Любові БАЛАБАТ, а також таких осіб як Євгенія ФЕДАШ, Руслан БІРЮКОВ, Юрій РОМАНЕНКО та інших, які не були причетні до «Просвіти». Це фактично була спроба проведення рейдерського захоплення представниками партійних структур партії «ВО «Батьківщина» та тих, що їх тоді підтримували. Але, на щастя, їм це не вдалося зробити, і збори було успішно проведено з усіма призначеннями. Причому — за присутності легітимно обраного керівника обласної просвітнянської організації Миколи КОВАЛЕНКА. Головою знову було обрано Миколу КОРОБКА. Але за поданням голови Всеукраїнського товариства «Просвіта» Павла МОВЧАНА пізніше було зареєстровано в міському управлінні юстиції головою (начебто за фактом проведення зборів) Миколу КРАМАРЕНКА, кореспондента газети «Червоний гірник», який взагалі просвітнянином ніколи не був. І з того часу (на міському, а пізніше — на обласному рівні) проводилися судові процеси.

- Тож за результатами розвитку цих двох подій (у профспілковій організації і в просвітнянській) виходить, що вище керівництво, яке знаходиться в Києві, не спроможне реально допомогти у розв'язанні конфліктів, які виникають, а тільки породжує цілу низку нових і не дозволяє організаціям працювати на повну силу й ефективно, так?

- Відповідно. Хоч нагорі вище керівництво на те й існує, аби всіляко допомагати в роботі місцевим організаціям, сприяти їм у цьому, а не поводитися так, як себе поведуть різного роду партійні клерки, бюрократи від партій. Як на мене, то високопоставлені керівники мають глибоко розумітися в суті справи й вміти розв'язувати конфлікти, а клерки (а це якраз і стосується нашого питання) вирішують, не вникаючи в суть проблеми, так, як їм вигідніше.

- Ви, Сергію Миколайовичу, і сьогодні берете активну участь у роботі нашої просвітнянської організації і в створеному в 2010-му році Криворізькому міському правозахисному товаристві...

(Закінчення на 4 стор.)

Сергій ДАШКОВСЬКИЙ: «А там, нагорі, не клерками мають бути, а — допомагати організаціям на місцях»

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

- Так, бо якщо раніше, як я вже говорив, до вересня 2014-го року, у мене було не так уже й багато часу для цього (це враховуючи мою безпосередню роботу на шахті, де я працював електрослюсарем, а також — у незалежній профспілці), то зараз, коли перебуваю на пенсії за віком, я маю і більше часу, і можливостей, а бажання не зменшились. Це ж і велика можливість поспілкуватися з однодумцями, хоча бувають інколи й непорозуміння. Я був присутній і на тих масових заходах у Кривому Розі, які відбувалися біля міськради на тлі подій у Луганській та Донецькій областях і робив їх відеофіксацію. Знімав і момент спроби підняття там російського прапора-трикологор. І добре пам'ятаю, що коли намагалися підняти його разом із прапором нашого міста, то те вудлице з триколом просто склалося. І я це прокоментував так: «Господь бачить, що триколу в Кривбасі — не місце». Та й взагалі я багато разів займався фото-

та відеофіксацією різних подій, у яких брали участь як наша незалежна профспілка, так і просвітянська та правозахисна організації (як у Кривому Розі, так і в інших містах України), створював і фільми. Матеріали ці виставлені в YouTube і на Facebook. А нині, за відсутності нашого адміністратора на сайтах в мережі Інтернет Петра ЛИСЕНКА, який воює проти російського агресора на фронті, захищаючи Україну, у тимчасово виконую ці обов'язки, виставляючи матеріали на сайтах Криворізького міського правозахисного товариства, Українсько-польського партнерства з відродження Саксагані «Відріс» та «Інгулецький степ». До речі, на сайті КМПЗТ є спеціальна сторінка й для часопису «Промінь Просвіти», де у форматі pdf я виставляю його числа.

Бесіду вів Сергій ЗІНЧЕНКО

На світлинах: (1 стор.) — під час головування на зборах «Просвіти» в 2009-му році; (3 стор.) — (вгорі) — на роботі; (внизу) — під час відзначення свого ювілею в офісі «Просвіти» в Кривому Розі; (праворуч) — вивчаючи світ навколишній.

Іншологіка по-Криворізькому

ВЖЕ Є МАГАЗИНИ І ДЛЯ ВАГІТНИХ ЧОЛОВІКІВ?

На Дніпропетровщині починають відновлювати екобаланс Дніпра, - Валентин РЕЗНІЧЕНКО

На Дніпропетровщині почали відновлювати екобаланс річки Дніпро. Наразі департамент екології ОДА розпочав роботу на верхній частині Дніпровського водосховища. Для того, щоб покращити стан води, планують запустити у річку майже 9 мільйонів мальків риби. Про це повідомив очільник регіону Валентин Резніченко. «Департамент екології ОДА спільно з науковцями Дніпропетровщини розробили програму з відродження річки Дніпро. Очистити її русло допоможуть риби. Почнуть з верхньої частини Дніпровського водосховища. Протягом 10 років туди запустять 9 мільйонів мальків риби», - наголосив Валентин Резніченко. Товстолобик, білий амур, короп, сом, щука і лин. Ці види риби харчуються фітопланктоном та фільтрують воду. Мальків запускать у науково обґрунтованих

пропорціях. Цього року в Дніпро випустять перші 1,2 мільйона мальків риби.

У 2017 році планується запустити 1,5 мільйона мальків, у 2018 - 1,8 мільйона, у 2021 - 1,3 мільйона, у 2022 - 1,8 мільйона, у 2025 - 1,3 мільйона. Облаштують на Дніпрі і місця для нересту риби. «На сьогодні встановлено, що катастрофічне порушення екобалансу Дніпра призводить до незадовільного стану води у річці. Перше, що треба зробити, - це відновити його за допомогою зариблення. Над проектом з відновлення екобалансу Дніпра працювали кращі науковці Дніпропетровщини», - наголосив головний еколог області Руслан Стрілець.

Єва МЕРЕЖКО, сайт «Дніпроград», 29 серпня 2016 року

У Дніпрі збирають підписи на притулок для баб

«Про баб» - петиція з такою назвою з'явилась нещодавно на сайті електронних петицій. Автор петиції Вячеслав Церкевич, втім, вже з перших рядків пояснює, що йдеться про унікальні кам'яні статуї в нашому місті.

«На жаль, мало хто і мало що знає про неймовірну і унікальну колекцію кам'яних статуй, або «кам'яних баб» в Дніпрі. Деякі з них датуються третім тисячоліттям до нашої ери. Кому цікаво дізнатися їх історію - Гугл в допомогу. Ставлення городян до цих артефактів можна охарактеризувати як «ну і що? Ну стоять, і хай стоять...». Дивно, що їх ще не вкрали і не розбили. Але, мені здається, це питання часу. Що маємо не бережемо, втративши - плачемо», - пише автор і пропонує поцікавитись умовами зберігання кам'яних артефактів в інших країнах, де про унікальні знахідки дбають.

«На сьогоднішній день стоїть гостро проблема в їх реставрації та спеціальному зберіганні - в Лапідаріумі. І ми маємо проект спеціального павільйону для них. Чудова, красива споруда, яка також буде прикрасою для міста. Пропоную почати будівництво лапідаріума. Все-таки за п'ять тисяч років ці панянки заслужили право мати свій будинок», - підкреслює автор.

Наразі збір підписів ведеться не надто активно, втім городяни мають ще 20 днів для вирішення долі історичних скульптур.

Соломія ШВАЙКА, сайт «Дніпроград», 28 серпня 2016 року

: http://dniprograd.org/2016/08/28/u-dnipri-zbirayut-pidpisi-na-dim-dlya-bab_48853#sthash.knEGVh3G.dpuf

КАЛЕНДАР НА ВЕРЕСЕНЬ

«Історія України: події та особистості»

1- 1722 р. — Народився великий український філософ Григорій СКОВороДА.

1- 1939 р. — **Напад фашистської Німеччини на Польщу. Початок Другої світової війни.**

2- 1832 р. — Народився Олександр ПОЛЬ, юрист, краєзнавець і колекціонер старожитностей, ініціатор промислової розробки покладів залізної руди на Криворіжжі.

2- 1892 р. — Народився на Чернігівщині український політичний і державний діяч Микола КОВАЛЕВСЬКИЙ. З листопада 1917 р. до квітня 1918 р. — генеральний секретар і міністр продовольчих справ УНР, міністр земельних справ (1919-1920).

2- 1902 р. — Народився в Гарбузові на нинішній Тернопільщині український філософ Григорій МАЛАНЧУК.

2- 1919 р. — Звернення головного отамана військ УНР Симона ПЕТЛЮРИ до громадян України із закликом допомогти армії одягнутися і взутися.

4- 1991 р. — Київ. Над будинком Верховної Ради України піднято синьо-жовтий прапор.

5- 1932 р. — У Рівному розпочався процес проти 42 українців, обвинувачених у приналежності до ОУН. Так звана справа СЕМЕНКА і товаришів.

6- 1657 р. — У Чигирині на старшинській нараді Івана ВИГОВСЬКОГО було обрано гетьманом України.

6- 1897 р. — У селі Рівному (нинішня Кіровоградщина) народився відомий український письменник Іван МИКИТЕНКО. 18 жовтня 1937 року був розстріляний у Києві.

7- 1891 р. — Монреаль. Прибуття до Канади перших українських переселенців. Початок української масової еміграції до Канади, куди до 1914 р. емігрувало близько 100 тисяч українців.

7- 1942 р. — Гітлерівці розстріляли у Львові маніфестацію українських націоналістів, в результаті чого було вбито 20 осіб, а в Рівному заарештовано й розстріляно 40 підпільників ОУН.

9- 1982 р. — Львів. Створено Ініціативну групу захисту прав віруючих і церкви в Україні, до складу якої увійшли Йосип ТЕРЕЛЯ (голова), Григорій БУДЗИНСЬКИЙ (секретар), Стефанія ПЕТРАШ-СІЧКО, Антон ПОТОЧНЯК, Олекса ГНИДИШ.

11-12- 1993 р. — Київ. Вшанування пам'яті жертв голодомору. Відкриття Пам'ятного знаку померлих з голоду.

12- 1942 р. — Гітлерівський рейхскомісар України Еріх КОХ видав розпорядження про застосування смертної кари за порушення трудової повинності.

14- 1937 р. — Був розстріляний більшовиками Володимир ЛЮБИМЕНКО, український ботанік і фізіолог рослин, академік АН УРСР, член-кореспондент АН СРСР. Реабілітований посмертно.

15- 1993 р. — ДЖЕРСИ-СІТІ (США). Початок видання першого україномовного часопису у США — газети і «Свобода».

15- 18- 1920 р. — Форсування армією УНР Дністра, перехід у наступ, розгром 14-ї армії, звільнення від радянських військ території між Дністром і Збручем.

15- 1937 р. — У Дніпропетровську був розстріляний більшовиками відомий український геолог Микола СВІТАЛЬСЬКИЙ, директор Інституту геології АН УРСР (1934-1937 рр.), академік (1930), віцепрезидент АН України (1935-37).

15- 1941 р. — Масові арешти гітлерівцями членів ОУН-Б по всій території України і в еміграції.

25- 1932 р. — В Донецьку народився видатний український співак Анатолій СОЛОВ'ЯНЕНКО.

15- 1943 р. — Почав виходити журнал «Інформатор» (УПА).

15- 1991 р. — Київ. Всеукраїнське народне віче на Софіївському майдані на підтримку Акту про державну незалежність України.

17- 1939 р. — Червона армія перейшла радянсько-польський кордон і вступила на територію Західної України та Західної Білорусії. Дії по роззброєнню польської армії (до 1 жовтня).

18- 1922 р. — Прага. Створення українськими студентами (вихідцями з Волині, Холмщини, Підляшшя) Союзу студентів-емігрантів.

22- 1994 р. — Пенсильванія (США). Заснування Українського народного союзу

23- 1969 р. — Львів. За розповсюдження «наклепницьких вигадок, спрямованих проти радянського державного та суспільного устрою» засуджено священика УГКЦ, автора книги «Історія чудотворної ікони Божої Матері помічі» Василя ВЕЛИЧИВСЬКОГО.

23- 1889 р. — Київ. Вийшов у світ перший номер «Слова» — періодичного видання Товариства української мови імені Тараса ШЕВЧЕНКА.

28- 1939 р. — Москва. Підписання радянсько-німецького договору про дружбу і кордони, згідно з яким західний кордон УРСР встановлювався по річках Західний Буг і Нарев.

29- 1917 р. — Київ. Засідання Малої ради. Обговорено та затверджено декларацію Генерального секретаріату, в якій було визначено характер української державності («об'єднання всієї української землі і всього українського народу в одній автономній одиниці») та головні напрями національно-державного будівництва.

29- 1866 р. — Народився Михайло ГРУШЕВСЬКИЙ, видатний український історик, академік, громадський, політичний і державний діяч, голова Центральної ради, автор понад тисячі праць з історії України.

29-30- 1941 р. — Київ. У Бабиному Яру німецько-фашистські окупанти розстріляли понад 100 тисяч радянських мирних жителів (євреїв, українців, росіян).

30- 1917 р. — Гельсінгфорська українська рада зажадала від російської влади негайного звільнення заарештованих у Києві полуботківців, висловила за українізацію військових підрозділів у Фінляндії і підпорядкування їх Центральній Раді.

30- 1992 р. — Київ. Міністерство юстиції України зареєструвало Асоціацію дослідників українського голоду-геноциду 1932-1933 років в Україні (голова — Л.Б. МАНЯК).

Вересень- 1942 р. — Концтабір «Аушвіц». Гітлерівцями побито до смерті двох братів Степана БАНДЕРИ: Олексу і Василя.

Вересень 1974 р. — Москва. Створено відділення організації «Міжнародна амністія» під головуванням відомого московського правозахисника Валентина ТУРЧИНА. До його складу увійшов український письменник, дисидент Микола РУДЕНКО.

Вересень-жовтень 1942 р. — В районі м. Сарни на Рівненщині організовано перше військово-формування ОУН-Б на чолі з Сергієм КАЧИНСЬКИМ («Остан»). Разом з іншими збройними загонами українських націоналістів, що утворилися в цей час, воно прийняло назву **УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНСЬКА АРМІЯ**.

Промінь Просвіти
Видавець і засновник—КМО ВУТ «Просвіта»
Свідоцтво про державну реєстрацію
№ 1289 — 24 р., видане 03.07.2006 р.
Адреса редакції: 50099, м. Кривий Ріг,
вул. Калінінська, буд. 3, к. 210.
e-mail:PROSVITA_KMO@ukr.net
Тел. 067-568-39-73,
050-413-12-95

Редактор газети: Сергій ЗІНЧЕНКО,
Редакційна колегія: Сергій ДАШКОВСЬКИЙ, Сергій
ЗІНЧЕНКО, Микола КОРОБКО (голова об'єднання),
Валентина КРИВА, Петро ЛИСЕНКО, Олена МАКОВІЙ,
Володимир НАЛУЖНИЙ, Михайло СИМОНЕНКО (м.
Верхньодніпровськ), Олександр ЧИЖИКОВ. Логотип
виготовив Вадим БОРИСЕНКО. Газета виходить двічі
на місяць.

Відповідальність за точність наведе-
них фактів, цифр та імен несуть автори
матеріалів.

Редакція не рецензує і не повертає
рукописи.

За умови використання наших матері-
алів посилання на газету «Промінь Про-
світи» обов'язкове

Газету друкує офсетним спосо-
бом
КП «Криворізька друкарня»
Криворізької міської ради
50050, м. Кривий Ріг,
пр. Металургів, 28,
тел. 90-63-35.
Обсяг-1 друкований аркуш.
Наклад-1000 примірників.
Замовлення № 1961.